

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLXXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

inuer. prout, & doctores maxime moder. in d. l. edita. & Dec. in cons. 63. & Alex. in cons. 9. uol. 5. tunc non statuerit assertioni, & relationi alterius disponis, sed ipsi principali dispositioni, quia tunc uerba assertiua non probant, nec disponunt, nisi quatenus loquitur dispo. relata auth. si quis in aliquo cu materia C. de eden. & hñ per Inn. & alios canonistas in c. qm p de probatio. Et ideo si Papa in suis literis asserat aliquid, quod fit, uel appareat esse falsum, maxime ex relatione, q ad aliud facit, tunc si ea falsitas probetur, & appareat, uerbis illis assertiuis non stat, ut est gl. in d. c. l. de proba. & hñ per Felin. in c. cum a nobis nu. 4. de testib. Sed id, q in dictis secundis literis dñ de notariis creādis, & nothis legitimandis, & de aliis assertiue positis ponitur, & dñ habita, & facta expressa relatione ad priores literas per dictio nem prout restrictiua, & limitatiua, ut ibi, put in alijs nris literis, quas in cancellaria nostra publicari mandauimus, ergo uerbis illis assertiuis non est sta dum, nec ea disponunt, sed standu est in hoc dictis priorib. literis, in quib. non fuit data pñs legitimā di nothos, seu adulterinos. Nec obstat, q dicebatur uerbis narratiuis, seu enūciatiuis geminatis standu esse, & illa tunc disponere per Alex. in l. ex hac ff. de donat. Quia responderetur ex proximē dictis q hoc uerum esse, nisi illa essent prolata habita expressa relatione ad aliud. Præterea non dñr dicta uerba gemi natē prolata eodem mō, nec eodē respectu, sed di uersimodē, & quoad diuersos effectus, diuersumq; finem, ad hoc aut, q ut uerba enūciatiua gemina tē prolata disponant, requiritur, q eodem mō, seu eodem respectu, & ad eundem finem fuerint prola ta, ut traditur per Alex. & alios, quos allegat in d. l. ex hac. ¶ Non obstat tertium fundm, quod fit ex il lis uerbis positis in dictis secundis literis ibi, ac q nulli oīno hoīum liceat & c. ubi Papa expressē in terdicat alijs personis infra unam dietam legalem ab urbe, seu loco, ubi ipsum Romanum Pñficem cum sua curia pro tpe residere contigerit, q nō pos sint legitimare nothos & c. ergo vñ hoc ipsi collegio permittere, quia primo respondeo, q illa sunt uerba enūciatiua, seu assertiua, ut sup. uel secundo, & melius dico, q posito illa uerba in ea parte esse di spositiua, tñ q ex illis non pōt dici data dicto colle gio pñs legitimandi nothos, sed solum legitimā di eos, quos legitimare ex prioribus literis permīssum fuit nam cum ea uerba ueniant priuatiue, & destru ctiue ad priuandum gñaliter homines hac potesta te legitimandi, sequitur, q ex illis uerbis priuatiuis, & destructiuis non pōt dici cōcessa dicto collegio, & posita pñs legitimandi nothos, nam ad destru ctionem unius non sequitur necessario positio alte rius pñs, quis ad positionē unius necessario sequat destructio alterius ex pñs l. si inter me, & te in prin. & ibi gl. Pau. de Cast. & alij ff. de excep. rei iudic. qm inducta ad unum effectum puta ad diminutionem non operantur pñm, nec augmentum l. cum tale §. falsam, & ibi Bart. ff. de cond. & demon. & l. legata inutiliter ff. de leg. 1. ¶ Ex quibus omnib. satis clarē apparet, q snia in illa parte, qua iudex absoluit reos conuentos ab alijs petitis respectu legitimacionis, quæ per sniam confirmata, seu ualida declarat vñ, dñ esse iniusta, & malē lata: Quæ ē dñ iniusta respec tu fructuū petitorum, a quib. rei dñr absoluti, qm si Philippus indistinctē, & absolute nō fuit capax bo norum hereditariorum pp legitimacionem nullā, & inualidam, ut dictum fuit, in quo casu ipse Philip pus per ser Gerardum testatorem fuit relictus cura tor bonis ipsius, vt in testamento hñ sequitur, q si is, vt curator datus bonis (vt quia fuerit in ea ætate

constitutus, in qua curator esse potuerit iux. l. fin. C. legi. tut. §. fin. in fidei. tut. & §. item si minor inst. de exc. tu.) dicta bona administrauerit, fructusq; illorum receperit, ipse, uel hæredes sui, uel alij, qui administrauerunt, tenebuntur de fructibus, & de ad ministracione rōnem reddere, & reliqua restituere l. rationes cum ibi not. C. de admi. tut. l. i. §. officio, l. nisi in fi. & per totum ff. de tutel. & rō dist. l. 2. cum glo. & ibi doct. C. de admi. tut. Et q curator datus bonis, vt in terminis nostris iux. l. i. si quis instituat cum ibi not. per gl. & doct. teneatur de administra tione rōnem reddere, hñ in l. 2. & ibi gl. & doct. ff. de curat. bon. dando: Si uerō ipse Philippus fuit capax bonorum hereditatis, quia rectē fuerit legitimatus (quod tñ negatur) tunc q ex eo, q grauatus fuit one re fidei commissi sub conditione, quæ euenit, put a iudice declaratum, & iudicatum fuit, ipse, uel hēre des sui a die moræ, uel a die litis contestatæ, si antea non fuerunt in mora, debuerunt condēnari ad fru ctus eorum bonorum, quæ restōni subiecta erant, per tex. cum ibi not. per gl. in l. 1. & per totum C. de iur. & fruct. leg. & est tex. ibiq; gl. & doctores in l. in fidei commissaria ff. ad trebellianum, l. paulus resco det in fi. & in l. q de bonis §. quod auus ff. ad legem Falcid. Et cum hoc ultimum omni dubitatione ca reat, & iō ulterius non insisto, & in omnibus iuxta supradicta iuris esse concludo. Laus Deo.

S V M M A R I V M.

- 1 Spurius a principe, uel habente ab eo potestatem de plenitudi ne potestatis ita legitimatur, ut nihil a legitimis, & natura libus differat, & hoc cum clausula expresse derogatoria legis contraria.
- 2 Legitimatio spurij facta ad instantiam patris a Papa, uel ba bente ab eo potestatem fieri potest cum clausula derogato ria solum generali, non obstantibus, & num. 6. immo etiam sine clausula generali, uel speciali derogatoria legum impe rialium, etiam alijs legitimis extantibus, & num. 7.
- 3 Legit. matio facta ad instantiam patris illo ueniente, grane alte rius prauadicium respectu hereditatis patris non continet.
- 4 Filius spurius ad patris petitionem legitimatur etiam inuitus, & ignorantibus alijs filijs legitimis, & naturalibus.
- 5 Pater in uita filijs prauadicare potest, bona dilapidando, & dissipando.
- 6 Papa potest oēs, & quosunque illegitimos legitimare, et absq; clausula generali, uel speciali derogatoria legis imperialib. Neque legibus imperialibus ligatur.
- 7 Illegitimi de iure civili regulariter, existentibus legitimis, & naturalibus nequeunt legitimari, & ideo de illis expressa mentio fieri debet.
- 8 Potestatis plenitudine in legitimando princeps, & comes quā do vii censeantur.
- 9 Papa, uel comes pñtem ab ipso habens potest illegitimos legiti mare et absq; expressa mentione facta a patre supplicatē de le gi. & naturalib. existentib. dummo scientiā de illis habuerint.
- 10 Illegitimus filius uarijs, multisq; modis legitimatur.
- 11 Frequentius per rescriptum, & preces principi oblatas.
- 12 Legitimandi per rescriptum potestas comitibus quoque ex pri uilegio Pape, uel Imperatoris competit.
- 13 Et ipsorum priuilegium diligenter inspicendum est.
- 14 In legitimacione, quæ fit per rescriptum principis, uel comitis, plura sunt necessaria.
- 15 Est in ea qualibet illegitimitati: qualitas exprimenda, & quo modo num. 17.
- 16 Legitimatio cum clausula, defectu quocunq; non obstante, facta ab habente pñtem legitimandi super omni defectu, ad oēs de defectus etiam non expressos trahitur, cessatq; omnis subreptio nibus.
- 17 Infantes, & furiosos legitimandi pñs comiti concessa censetur, si ei data sit pñs legitimandi omnes, & quosunque illegitimos.

Spu-

- 10 Spurietas qualitas quando sit in legitimatione exprimenda.
- 11 Illegitimitas qualitas specificè expressa aliter, quam sit, legitimationem non utiat, dummodo rectè sit in genere expressa.
- 12 Legitimitas subreptitia nulla est.
- 13 Legitimitas non vitatur, si in una fuerit narratio, quem esse natum ex illicito, & reprobo coitu, & fore spurium, & natum ex patre coniugato, & matre soluta, in altera verò dictum sit, illum esse natum ex utroque parentibus coniugatis.
- 14 Ex validiori, & pinguiori legitimatione quis iunari potest, & nedum ex priori, sed etiam ex sequentibus.
- 15 In legitimatione an, & quando sit necessaria citatio agnatorum, qui alias erant successuri, quibusve per legitimationem fiebat preiudicium: quid de filiis, quos pater à successione saltem legitima potuit totaliter excludere, vsq; ad nu. 33.
- 16 Legitimare filium, & cum illo dispensare ad effectum succedendi differunt.
- 17 Dispensatio causæ cognitionem, & citationem desiderat, alioquin est dissipatio, & nu. 30.
- 18 Filio in vita patris quasi debetur patris hereditas, & eius quoddam spe considerabile delatum est.
- 19 Filia dotata exclusa à successione per statutum censetur etiam à legitima exclusa, & nu. 35.
- 20 Dispensatio cum illegitimo ad effectum succedendi certo modo an citationem requirat.
- 21 Legitimitas an sit, an dispensatio, quomodo cognoscatur.
- 22 Legitimitas facta simpliciter ab Imperatore non porrigitur ad spiritualia, quamvis sit propriè legitimitas.
- 23 Statutum excludens filias dotatas à successione propter filios masculos legitimos, & naturales comprehendit etiam legitimatos, maxime si dominus legitimans voluit ipsos esse vere legitimos, cessante prorsus omni fictione, et quoad plenissimos effectus tam iuris communis, quam municipalis.
- 24 Legitimari potest spurius à principe, vel habente plenissimam potestatem in præiudicium filii legitimi, & naturalis etiam quoad legitimam, si ante statuto, quod filias dotatas à successione excludat propter filios masculos legitimos, & naturales.
- 25 Legitimitas vere debetur legitima iure naturæ debita, & in ea alijs filiis legitimis, & naturalibus partem facit.
- 26 Legitimitas spurij quando in præiudicium filii etiam quoad legitimam facta cognoscatur.
- 27 In legitimatione dictum esse filios legitimos fuisse citatos, & non obstantem, quod filij legitimi non fuerint citati, parificatur, si legitimans haberet potestatem legitimandi etiam non citatis legitimis.
- 28 Legitimationem factam, non citata filia, ei quoad totalem exclusionem non nocere, quomodo procedat.
- 29 Princeps ex plenitudine potestatis potest filiam legitimam, & naturalem ab omni successione excludere, vel saltem illi legitimam minuire propter filios masculos legitimatos, & quando hoc voluisse, ex potestatis plenitudine cognoscatur.
- 30 Expressio specialis, individua, & nominatim facta dicitur, quando verba generalia, & indefinita in uno tantum possunt verificari, & hoc ipse disponens sciuerit.
- 31 Legitimitas filij cum mentione aliorum filiorum legit. & naturalium, & cum hoc, quod per eam ipsi filij legitimis, & naturalibus ab intestato non præiudicetur, an, & quomodo ipsis quoad legitimam præiudicet, si pater filio legitimato in testamento relinquat.
- 32 Quid si esset facta cum clausula absq; præiudicio venientium ab intestato.
- 33 Pater an in testamento suo plus filio legitimato, quam filie legitimæ, & naturali possit relinquere.
- 34 Legitimitas facta à Papa nec legem, nec interpretationem à lege civili, & imperiali recipit.
- 35 Legitimitas collativa, dispensativa, & restitutiva differunt, & per quam quis verè legitimus efficiatur, ut in statutis loquentibus de legitimis comprehendatur.
- 36 Legitimitas restitutiva duplex.
- 37 Legitimus per rescriptum principis, qui cum restituit primæ

- uæ naturæ, nihil penitus à legitimis, & naturalibus differt.
- 38 Pater uni ex pluribus filiis legitimis, & naturalibus minus, quam alij potest in testamento relinquere, dummodo non minus legitima.
- 39 Imò plus extraneo, quam filio legitimo, & naturali.
- 40 Legitimus, qui est plenè primæ naturæ restitutus, in testamento paterno præteritus rumpit testamentum, iuraq; suaq; titis habet.
- 41 S. & quoniam uarie in auth. quibus modis naturales efficiantur sui declaratur.
- 42 Legitimitas oblativa differt à restitutiva.
- 43 Filij in lucro legis, & in parte, quæ eis necessario à lege debetur, æquales esse debent, secus in providentia testatoris.
- 44 Legitimus semel à Papa an possit iterum legitimari ab inferiori, ut à comite ad effectum, ut ex utraque legitimatione, uel saltem ex pinguiori possit se adiuvare.
- 45 Inferior in factis à superiore manum non apponit, nec ea corrigat, declaratur nu. 59.
- 46 Legitimitas an, & quando possit reiterari, & quomodo.

E P I T O M E.

Legitimationem ad instantiam patris viuentis, factam de spurio à papa, uel comite potestatem legitimandi in amplissima forma habente valuisse, etiam extantibus alijs filiis legitimis, & naturalibus, dummodo constet legitimantem de his scientiam habuisse, & solum expressa in genere illegitimitatis qualitate, ac etiam non citatis alijs filiis legitimis, & naturalibus, hic demonstratur.

Legitimari filium naturalem à papa, vel habente legitimandi potestatem potuisse in præiudicium legitime debite filie legitime, & naturali adeo, quod ipsa filia penitus à successione etiam respectu legitimæ excludatur, statuto excludente filias foeminas dotatas propter masculos: uel saltem per huiusmodi legitimationem minui legitimam filiarum, ut cum ea in ipsa legitima filius legitimatus concurrat, hic probatur.

Filio legitimato patrem in testamento suo potest plus relinquere, quam filio legitimo, & naturali ex legitimo matrimonio nato.

Et legitimatum semel à papa posse etiam à comite iterum legitimari ad effectum, ut is possit ex utraque, uel ex validiori, aut ex pinguiori legitimatione se iuvare, hic ostenditur.

C O N S I L I U M C L X X I I .

ITSI nunc, ut dicitur, solem fortasse uelle: illustrare quibusdam uidebor, cum celeberrimus, clarissimusq; iurisconsultus Carolus Ruinus præceptor meus, & quasi pater obseruandissimus, & postea præstantissimus vir dominus subscribens, ille in suo eleganti consilio, & hic in sua confirmatione rem & iuribus, & rationibus, & auctoritatibus ita claram reddiderint, ut neque dubitationi, neque additioni locus relictus sit, tamen ego quoque de simplici subscriptione requisitus, ad eam illotis (ut ita dixerim) pedibus, nolui accessisse, simul etiam ut amico, & ueritati omni officio, cura, & diligentia satisfacerem. Sententia, & conclusio dictorum clarissimorum uirorum, quæ omnino tanquam de iure ueriores probo, est qd Mattheus filius legitimatus succedere potest eo modo, quo uocatus fuit ex testamento paterno, exclusa penitus filia nata ex legitimo matrimonio, quæ debet esse contenta dote, & bonis sibi à patre datis, & relictis. Huius conclusionis ueritas dependet à ualiditate legitimationis factæ de

AAA 2 persona

persona d. Matthei, qm si præsūponimus ipsum recte, & ritē legitimatum fuisse conclusio tradita uera erit. Hoc ipsum itaque uideamus, & præsūponamus legitimatorem ualuisse: quod quidem ita primo ostendit, nam si quauis spurius de prate ordinaria, & fm iuris cōis regulas legitimari nō possit, ut in §. si in auth. quib. mod. natur. effi. sui, qm nec nomen filii meretur, ut in auth. ex complexu C. de incest. nup. tñ de plenitudine prātis supremus princeps, seu comes, cui hac potestas concessa reperitur, ex sua suprema prate talem legitimare, & ingenuitati, & primæ naturæ restituere pōt, ut nīhil penitus a legitimis, & naturalib. differat; & hoc, quoties id fecit princeps, seu comes cum clausula non obstante d. §. si. seu lege de hoc loquente, ut est gl. notab. in d. auth. ex complexu in fin. ul. glo. not. Et in d. §. si. quinimmo arbitror, qd t cum legitimatio in casu nfo facta fuerit per Papam, & per comitem palatinum habentem pratem plenissimā rām a Papa, q ab Imperatore de consensu uiuentis patris, & ad eius instantiā non fuit necessaria alia specialis, & expressa derogatio, sed satis fuit clausula generalis non obstante, qm ubicunque in legitimatōne non tractatur de graui praiudicio alicuius, sufficit generalis clausula non obstante, nec est necessaria clausula specialis derogatoria, ut colligitur ex not. per Pau. de Cast. in l. uniuerfa C. de precib. imp. offer. sed t cum in casu nostro legitimatio facta fuerit uiuente, & consentiente patre, non pōt dici tradari de graui praiudicio alterius respectu bonorum, & hereditatis patris, cuius uiuentis nulla dī hereditas l. qui superstitis ff. de acq. hær. cum sim. & præsertim t cum pater possit petere filium suum spurium legitimari et inuitis, & ignoratibus aliis filiis legitimis, & naturalibus, ad tradita per Bart. & alios in l. Gallus §. & quid si tñ ff. de libe. & posth. & per Bar. in l. adop. ff. de adop. & infra dicitur, t ite cum potuerit illis in uita praiudicare, bona dilapidando, & dissipando, Alex. in consi. 60. in 2. uol. & in consi. pen. in 5. uol. & facit, qd not. in l. i. C. de inoff. D. & per Host. in c. Rayn. de testa. ergo a fortiori potuit praiudicare legitimando filium suum, & sic faciendo actū ciuilem ex iure, uel principis priuilegio permissum l. i. ff. de emancip. libe. Bar. in d. §. & quid si tñ, & in 1. consi. tit. C. & Alex. in cōf. 187. in 5. uol. & t ita in specie, qd sufficiat clausula generalis derogatoria, uoluit gl. in l. i. in uerb. rescripti C. de natural. lib. qd ibi sequitur Bal. & Ang. & Alex. in consi. 157. incip. fuit dispensatum per Papam Martinum: & in propriis terminis ita idem Alex. consuluit in d. consi. 187. uideretur prima consideratione & c. in 5. uol. qui et allegat not. per Pau. de Cast. in consi. 228. incip. dubitatur primo in 2. dubio. & Pet. de Anch. in consi. 337. uiso diligenter cū similib. traditis per eum. t Quinimmo stante suprema potestate Papæ, qui pōt ex plenitudine prātis legitimare oēs, & quoscunq; illegitimos iux. tex. cum ibi not. per scrib. in c. per uenerabilem qui filij sint legi. & qui est supra legem c. proposuit de concessio. præb. arbitror uerissimum, prout aliqui maximæ auctoritatis attestantur, qd ipse Papa, nec nō comes palatinus habens ab eo pratem legitimadi spurius, & alios illegitimos possit legitimare spurium, absque qd derogeretur in genere, siue in specie textui in d. §. si. seu alicui alteri legi Imperiali, & sic absq; clausula non obstante, seu non obstantib. legib. imperialibus, seu non obstante §. si. in auth. quib. mod. nat. effi. sui, qm Papa in hoc non ligatur legibus imperialibus, sed sufficit sola ipsius scientia, absq; qd generaliter, uel specialiter per eum derogeretur legib.

imperialibus, nam Papæ supplicari a spurio, uel comiti creato per Papam, siue quod spurius legitime tur à Papa, uel à comite creato per papam, non est a iure canonico prohibitum, sed solum hoc reperitur prohibitum per ius ciuile, ut in d. §. si. unde non potuit Imperator Papæ, seu eius comiti regulā dare, c. innotuit de elect. cum simil. ergo absq; aliqua derogatione generali, uel speciali legum imperialium Papa, uel eius comes pōt spurios legitimare et alijs filiis legitimis, & naturalibus extantibus, & ita tenent Mod. in c. per uenerabilem in 43. col. qui fil. sint leg. & hī clare & in terminis per Alex. in 2. uol. in 5. uol. col. §. qui hoc sequitur, & affirmat, & per Pet. de Anch. in consi. 337. in fin. uerbis. ¶ Ex his et confidero, qd a lege imperiali introductum est patrem non posse illegitimos legitimare, nisi de filiis legitimis, & naturalib. faciat mentionem expresse, Ant. in c. per uenerabilem col. 27. uers. credo tñ & c. Pet. de Anch. in consi. 242. incip. ex tenore, Pau. de Cast. in consi. 221. super eo & c. in 5. col. Alex. in consi. 25. & in consi. 67. in 1. uol. & in consi. 60. in 2. uol. & consi. pen. in 5. uol. & in l. Gallus §. & quid si tñ ff. de libe. & posth. qm extantibus legitimis, & naturalibus, regulariter & de potestate ordinaria illegitimi non possunt per principem legitimari, ut in §. illud tñ in auth. quib. mod. natur. effi. legi. colla. §. & in §. si quis uero, & in auth. præterea, & per Sal. in auth. item si quis C. de natural. libe. nisi legitimi, & naturales consentiant fm Bal. ibi, & habetur per lo. And. in addita Spec. in tit. de success. ab intest. in §. si. uers. item scias, & per Iacob. de Belui. in auth. quibus mod. natur. effi. sui in §. & qm, & per Imol. in c. nisi cum pridem §. perfonæ de renuncia. & ideo, si de plenitudine prātis tales illegitimos hoc in casu uelit legitimare, debet de legitimis, & naturalib. mentionem facere, ut habetur in locis præallegatis, quam prātis plenitudinem et in comitem palatinum transfert, ut illa eodem mō utatur, ad tradita per Bal. in l. cum filius de testa. milit. Pau. de Cast. in d. l. Gallus §. & quid si tñ, & in consi. 223. super eo, quod primo loco queritur: Qua potestatis plenitudine & princeps, & comes uti censentur, qm apponitur clausula non obstante lege, ad Bal. in l. l. i. testā C. de testa. Ant. & Imol. in c. quæ in ecclesiis de consi. Alex. in l. quāquam C. de test. mil. & in l. ex factō in prin. in 6. col. ff. de uulgar. & pup. & in d. consi. 187. cum seq. ¶ Ex præmissis itaq; inferendū esse dico, qd si Papa, uel eius comes legitimauerit spurium, extantib. alijs filiis legitimis, & naturalib. ualebit legitimatio, quamuis narratum non fuerit, nec mentio facta de filiis legitimis, & naturalib. dummodo Papa, uel comes habuerint scientiam, & notitiam illorum, qm hoc, qd de filiis legitimis, & naturalib. facienda sit mentio est inductum a lege imperiali per proximē dicta, & id quāuis per patrē supplicentem expressum non fuerit de legitimis, & naturalibus, ualebit tñ legitimatio, si ipse Papa de illis habuerit notitiam, prout Papa in casu nfo habuit, ut constat ex illis uerbis positis in legitimatōne, ibi quodq; dictus genitor, ut et asseritur, unicam filiam legitimam uiro traditā & c. quæ uerba quāuis non sint posita in petitione, sed in executione gratiæ, tñ arguunt Papā habuisse scientiam, & notitiam, de ea, argum. clemen. 1. de probat. & operantur, qd mens concedentis declarat circa concessum, qd ipse uoluerit piudicare filiā legitimā, & pōt qd de filiā legitima habuerit notitiā per ea, quæ uoluit Alex. in l. ex factō in prin. in 6. col. & in dicto consi. 187. & per Bal. in l. eam quam C. de fideicom. in uers. item non obstat & c. ¶ Præterea confide-

11 20. q. uariis, & multis modis legitimitur filius ille
 gitimus, vt traditur per Mod. post D. Anto. in c. per
 suas qui filij sint legi. & latius in c. per uenerabilem
 in 12. col. cum seq. eo. ti. & per Ang. in 25. 18. p. deci
 sione q. 11. Et inter alios modos frequentior est
 illi, qui fit per rescriptum, & per preces oblatas prin
 cipi, ut in auth. preterea, & in corpore, unde sumis,
 & in auth. item si quis C. de natural. libe. §. illud ue
 ro in auth. quib. modis naturalib. effi. sui, & in §. li
 13 ceat igitur in auth. quib. mod. natur. effi. legi. & hec
 prās legitimandi per rescriptum competit & comi
 tib. palatinis ex priuilegio Papę, uel Imperatoris, vt
 nor. Bal. in l. 2. C. de serui. & aqu. in 18. q. & in l. rescri
 pta in 2. col. C. de precib. imper. offer. Pau. de Cast.
 14 in consil. 305. super primo dubio, & diligenter in
 spici debet tenor priuilegij fm Pau. de Cast. ibi, c.
 porro de priuileg. Bal. in consil. 295. factum in primo
 libro: in casu aut nro priuilegium comitum, qui le
 gitimarunt hunc Matheum, est solennissimum, &
 amplissimum & quasi maius, quod possit princeps
 concedere, vt utar uerbis Bal. in consil. 173. incip. ca
 15 sus q. 10. in 1. lib. ¶ Animaduertendū est ē, q. fit in
 huiusmodi legitimatione, quę fit per rescriptum
 principis, seu comitis, plura sūt necessaria ad illius
 ualiditatem, ut prosequitur D. Anto. in d. c. per ue
 nerabilem in uers. uenio ad fm, & ibi latē per Mod.
 16 circa 20. col. cum plurib. sequentibus: fit n. necessa
 rium, q. qualitas illegitimitatis sit expressa, an fue
 rit punitus, vel incestuosus, an naturalis, seu natus ex
 utroque parente coniugato, uel ex altero, qm cum
 naturali facilius dispēsat, ut in d. c. per uenerabi
 lem §. si, & facilius cū eo, qui minori uitio laborat,
 Bal. in consil. 406. in 1. lib. Ang. in l. lib. non lex in prin.
 ff. de hered. instituen. & ponit Bened. de Plū
 bino in l. 1. ff. de natal. rest. Alex. in consil. 60. in 2. uol.
 & est tex. in d. c. per uenerabilem in fin. quia diffici
 lius rumpit funiculus duplex, q. simplex c. j. de treu.
 & pac. & est gl. Io. And. in arbore affinitatis, & gra
 uius peccat vxoratus coniugem alterius cognoscē
 dum q. solutam, & grauius peccatum est adulterium
 cum raptu, q. sine raptu: & idē acerbius punitur,
 qui hmoi grauiora committunt c. non afferamus
 24. q. 1. c. quāsiuit de his, quę sunt a maio. par. c. & iō
 cum una ex rōnib. prohibentib. illegitimos promo
 ueri sit odium paterni criminis ad gl. 3. in c. 2. de fil.
 presbyt. in 6. ergo ex grauiori parentū uitio, & mul
 tiplicato strictius, & difficilius sumenda, & faciēda
 erit talis dispensatio, seu legitimitas, & aliter facta,
 vcz non expressa qualibet qualitate illegitimitatis,
 non ualebit legitimitas arg. c. si motu de pręb. in 6.
 c. non pōt eo. tit. cle. 1. eod. tit. c. 1. de fil. presbytero,
 in 6. i. uim passam §. p̄scrip. ff. de adul. hī per scrib.
 Alex. & alios Mod. in l. 2. in prin. ff. de uerb. oblig. &
 ita est de mente Io. And. in addit. ad Spe. super rub.
 qui fil. sint legitimi uers. quō natus: & ita uolūt Old.
 in consil. 247. factum tale est, quidam rex & c. Bal. in
 leam. q. in 9. col. C. de fideicom. Alex. in consil. 62. in
 17 1. uol. & in consil. 194. in 2. uol. Et sufficit, has quali
 tates exprimere in genere, puta, q. fit natus ex con
 iugato, & soluta, uel ex ambob. coniugatis, uel q.
 fit incestuosus, nec est necesse exprimere, nec de
 scendere ad speciem incestus, ut q. natus sit ex mo
 nacha, multo minus est necesse descendere ad indi
 uiduum, puta, q. natus sit ex tali, vcz ex Berta, ut
 nor. uoluit Bal. in c. super literis in 3. col. de rescrip.
 & est bonus tex. in §. si quis ergo in auth. quib. mo
 dis natur. effi. sui in uers. sit ergo licentia & c. quę
 ad hoc ponderat Rom. in consil. 193. incip. in Chri
 sti noie, in proposita consultatione, Bal. in c. 1. §. na
 turales si de fendo fuer. controuer. Io. And. in d. c. 1.

de fil. presbyt. in 6. Bal. in c. dudum de elect. col. 7. &
 Bal. in l. Paulus ff. de statu homi. dicit, q. non est ne
 cesse exprimere qualitatē spurietatis, sed sufficit
 simpliciter dicere, q. est spurius, nisi sit natus ex il
 lustri, arg. not. per glo. & doct. in l. si qua illustri C.
 ad orifi. per not. in ca. si de filiis presbyt. per Io. And.
 18 Item ubique apparet, q. princeps, seu comes
 habens prātem super omni defectu uoluerit dispen
 sare, seu legitimare, & sic q. ipse cogitauerit saltem
 in genere de plurib. defectibus, ut quia dixerit de
 defectu quocunq; non obstante, tunc legitimitas tra
 hitur ad oēs defectus, & ualet, & cessat oīs subre
 ptio ob illa uerba gēalia & uniuersalia geminata l.
 qui iure ff. de testō mili. Pau. de Cast. in consil. 219. in
 cip. in Christi, & c. super puncto in ult. col. facit, q. hī
 19 per Bar. in l. balista ff. ad Treb. Et iō quis t. aliās co
 miti non censeatur data prās legitimandi infantes,
 & furiosos, nisi expressē in priuilegio hoc fuerit
 cōcessum, ut hī p. Ang. in l. i. uiti ff. de his, qui sunt
 sui, uel alieni iuris, & in sua disputatione incip. no
 bilis quidam genere in 1. dubio, & per Bald. in l. i. u
 bemus per illum text. C. de emancip. liberorum, &
 per dominum meum Soc. in consil. 295. incip. in cā,
 quę filios in uers. postremo in 2. par. tñ si comiti da
 ta sit prās legitimandi oēs, & quoscunq; illegiti
 mos, poterit ēt infantes legitimare, ut uoluit Alex.
 in quodam consilio non impresso incip. in presen
 ti consultatione primo uidendum, idem uoluit
 Bal. in consil. 67. incip. super primo in prin. lib. 1. & in
 consil. 399. primo est uidendum, & in consil. 413. qui
 dam uxoratus in 2. lib. & cum hoc concordat Pau.
 de Cast. in consil. 227. uisō testō, & traditur per An
 dream Barb. in cōsi. 34. in 2. parte, & ita notab. tenet,
 & declarat D. meus Soc. in l. quidam relegatus in 5.
 conclusionē ff. de rebus dubijs: dicit tñ Bal. in leam
 quam in 9. quęst. C. de fideicommiss. q. ubi quis ef
 fer natus ex coitu multum odiofo, & nephario, q.
 illa generalitas non sufficeret ad legitimationis ua
 liditatem: & ego postea de hoc plenius dixi in alio
 consilio meo, ad q. me quoad hoc ultimum dictū
 remitto, sed in rescripto legitimationum, non so
 lum dictum fuit, q. ipse Matheus esset spurius, & il
 legitimus simpliciter, sed q. fuit natus ex damnato
 coitu, uidelicet ex ipso Ioanne patre coniugato, &
 D. Isabetta eius matre soluta, & sic specialiter quali
 tas damnati coitus dī expressa: ex quib. patet, q. nō
 fuit duplex adulterium, de quo opus fuisset expri
 mere, ut per Old. in d. consil. 247. factum tale est, qui
 20 dam rex & c. cum simil. sup. allegaris: t. q. ultimum
 posset procedere, qm filius natus ex patre nobili, &
 illustri legitimaret, alioquin secus: sufficeret. n. nar
 ratum fuisse simpliciter, q. esset spurius, ut uoluit
 Bal. in d. l. paulus, sed Matheus legitimatus natus
 fuit non ex illustri, sed ex uirib. parentibus, ut noto
 rium est, & qui aliter uellet dicere, hoc probare de
 beret ergo in legitimatione sua non fuit necessaria
 expressio qualitatē, spurietatis, & illegitimitatis,
 sed in genere, q. natus fuerit ex dānato coitu. Et iō
 21 t. quamuis natus fuerit ex adulterio ēt duplici, vcz
 tam ex latere paterno, q. materno, tñ de hoc nō de
 buit fieri mentio, quia q. in legitimatione illius, q.
 natus fuit ex uirib. parentibus exprimitur specifica
 qualitas spurietatis, non est necessarium, quamuis
 ex abundanti fieri possit, ergo si talis qualitas speci
 ficē exprimitur, & aliter, q. sit, hoc non debet uitiā
 re legitimationem, quoniam abundans non uitiat
 argō l. unica §. 1. C. de rei uxō. actio. & l. testā C. de
 testam. glo. nota. Infit. de libertin. in uerbo transi
 tu, faciunt notata per Bartolum in l. 3. in 5. colum
 na. C. de pignorib. Et ex hoc tollitur obiectio, quę

- posset in casu nro fieri, v. c. 3, q. in prima legitimatio-
ne facta per Papam narratum fuit Mattheum na-
tum esse ex patre coniugato, & matre soluta, in se-
cunda uero legitimatio facta à comite palatino
dictum fuit q. fuit natus ex utrisque parentib. cōiu-
gatis, & sic tam ex matre, q. ex patre coniugato: &
22 t. p. r. prima legitimatio facta à Papa fuit subrepti-
tia, & sic nulla, argo nota in capitu. super literis, &
ibi Bal. & in §. ceterum de rescrip. & uoluit Signo.
de Homod. in consil. 220. incip. in nomine domini
Amen, factum sic se habet, de anno & c. in 11. colu.
bona glo. & ibi Ant. de But. in c. ad audientiam de
rescrip. & bonus tex. in c. 1. & si de filiis præsbytero-
rum in 9. Petrus de Anch. in consil. 223. in Christi no-
mine, ex tenore. Sed ex p. dictis respondetur, q. t. cū
in prima legitimatio fuerit narratū, q. ipse Mat-
thaus sit natus ex coitu illicito, & reprobo, & q.
fuerit spurius, hoc ad ualiditatem legitimatio-
nis sufficiebat, & maximè cum ipse natus nō fuerit ex
illustri: & quis ē additum fuerit, q. natus sit ex pa-
tre coniugato, & matre soluta, istud nō habet uitia
re, quia hæc expressio nō erat necessaria, tum quia
in ueritate ipse natus fuit ex patre coniugato, & ex
matre soluta, ut narratū fuit, tū quia posito, q. fuis-
set adulterinus ex utroq; latere, hæc expressio non
fuit necessaria per p. dicta. Præterea & si hoc neces-
sarium fuit exprimere, dico, q. fuit expressum in le-
gitimationib. comitū factis ex postfacto ad supplē-
dos oēs defectus, si qui erant in prima legitimatio-
ne: t. Et quo ad hunc defectū ipse Mattheus potuit
24 adiuuari ex pinguiori, & ualidiori legitimatio-
ne, nedum ex prior, sed et ex sequentib. ut dixit Bal. in
consil. 13. in 3. lib. Pau. de Cast. in consil. 227. incip. in
Christi noīe amen. uiso testō, prout et latius infra
dicetur. ¶ Est t. et in legitimatio-
25 ne necessaria citatio agnatorum, qui alias erant successuri, quib. per
legitimationem fiebat p. iudicium fm D. Antoniū
in c. per uenerabilem: & iō debuit filia legitima, &
naturalis, cui ex legitimatio-
ne fiebat p. iudicium, in casu nro citari alioquin legitimatio tanq. facta
abque cāe cognitione, & abq; solennitate requisi-
26 ta ualeret non debuit, & considero, q. aliud est filiū
legitimare, aliud cum filio ad effectum succedēdi
dispensare: primū non est ita odiosum, sicut est fm,
27 ut in c. 1. de fil. præsbyt. li. 6. Vnde t. dispensatio cāe
cognitionē desiderat, alioquin d. dispensatio, ut not.
in c. de multa de præsbyt. & per Abbatem in c. extirpā-
da §. si uero eod. tit. & in c. cum ad monasterium
de statu mon. & iō requiritur citatio argo l. in cāe
§. cā cognita ff. de minorib. & in c. 1. de caus. possel.
& propri. & ita propriē in terminis nris uoluit D.
meus Soc. in l. Gallus §. & quid si t. in fin. uerb. ff. de
liberis, & posth. qui in hoc facit d. riam inter legiti-
mationem, in qua non requiritur citatio eorum, quib.
28 poterat ex legitimatio-
ne fieri p. iudicium, q. fit uiuente patre, & ad petitionem patris, ut uoluit
Bar. quem ceteri cōiter sequuntur in d. §. & quid si
t. & inter dispensationem, in qua requiritur cita-
tio, & ita tenuit Petr. de Anch. in consil. 337. incip.
ex tenore priuilegij, & in consil. 421. incip. circa pri-
mum qualitum, & D. meus Soc. in consil. 246. in an-
tiquis: q. aut in casu nro filia fieret p. iudicium,
constat, t. nam filia hæreditas patris erat in uita et
patris quasi debita, & delatum ius succedendi spe
considerabile et in uita patris, fm q. declarat Bart.
in l. is pōt ff. de acq. hæ. l. in suis ff. de libe. & posthu.
ergo illius citatio fuit necessaria. Præterea cum ex
hac legitimatio-
ne agatur non solum de admissio-
ne spurij ad successionem, sed et de totali filia dota-
ta ad minus exclusionem a successione, & p. r. a legi-

29 tima filia, t. cum filia dotata exclusa a successione
per statutum censeatur exclusa a legitima, ut colligi-
tur ex not. per Bal. Bart. & Paul. de Cast. in l. Titio
centum §. titio genero ff. de cond. & demon. & per
doctores maximè Alex. & Are. in dicta l. gallus §. &
& quid si t. sequitur, q. nō potuit pater filium suū
naturalem legitimare, filia sua legitima, & naturali
non citata, quia licet fm Bart. in d. §. & quid si t.,
pater possit filiū legitimare non citatis aliis, qui es-
sent alias successuri, q. ex quo legitimatio fit uiue-
te patre, d. agi de p. iudicio suo, qui potuit de bo-
nis suis disponere, q. uoluit l. ad optio ff. de adop.
& non de p. iudicio aliorū, t. ex p. missis sequi-
tur, q. si pater non posset disponere, q. uult in p. iudicio
alterius, illius citatio requireretur, sicut loquitur Bar. q. legitimatio fieret post mortem pa-
tris, q. requiritur citatio illorum, quib. poterat he-
ri p. iudicium, nam pater tunc non posset dispo-
re, q. uellet arg. l. 1. C. de sacrosanct. eccl. & in l. il-
la illustrio ff. de hæred. instituend. sed in casu nro
filia legitima, & naturali non existente ingrata, non
poterat pater eam non existētibus filiis masculis le-
gitimis, & naturalib. totali successione priuare, ut
in §. aliud quoque capitulum in authen. ut cum de
appella. cognos. & hoc confirmat ex iis, quæ ponit
Imol. quem refert, & sequitur D. in c. grandi de sup.
plen. negl. præl. in 6. qui dicunt, q. dicta Bar. in d. §.
& quid si t. procedunt, q. pater pōt consanguineos
priuare bonis suis, alioquin requiritur eorum
citatio, & ita per plura alia uoluit D. mens in d. suo
consil. 246. in antiquis. ¶ Sed t. his nō obstantibus,
contrarium est uerius, ut est de mente Bar. in d. §. &
quid si t., cū quo ceteri magis cōiter pertrāscunt,
& esset durum contra stimulum calcitrare, cū hæc
sit uerissima conclusio, q. pater ipse uiuens possit le-
gitimare inuitis, & ignorantibus, & p. r. non citatis
et ceteris filiis, quos pater non potuit totaliter ex-
cludere a successione saltem respectu eorum legiti-
ma, & p. r. fundamenta Soc. in d. consil. vñ 3 men-
tem Bar. in d. §. & quid si t.: & hoc sequitur Bal. in
consil. 173. incip. calus questionis in 1. lib. & in consil.
486. incip. uerba Bar. in 4. lib. Ang. in consil. 87. incip.
pro decisione puncti, Petr. de Anch. in consil. 428. cir-
ca primum qualitum in pen. col. Raph. Cum. in 2. lib.
168. uenerandus pater, Alex. in consil. 187. uideretur
in 3. col. & in consil. 188. perspectis uerbis in 4. col. in
5. uol. & in consil. 87. in 6. & 7. col. in 2. uol. & ita ex-
pressè tenent Moderni in d. c. per uenerabilem in
21. col. & allegant Host. in summa qui fil. sint legiti-
mi in §. qualiter in 4. col. ¶ Præterea t. an in dispen-
sationem, que fit, ut filius admittatur certo mō ad
successionem, requiratur citatio, magnum dubiū
est, & fortè posset tria opinio subterfieri, q. sicut in
legitimatione, q. fit uiuente patre, non requiritur
citatio, Bart. in d. §. & quid si t., ita in dispensatio-
ne, ut latè, & subtiliter demonstrat solennis doctor
D. Carol. Rui. in suo consil. super hac cā edito: de
hoc t. in alio consil. plenius dixi, ad quod me remit-
to. ¶ Præterea in casu nro pōt dici, t. q. fuerit legiti-
matio, & non dispensatio, ut colligitur ex tenore
legitimationis, ubi d. q. uerè sit legitimus, nulla
prorsus fictione & c. & quoad plenissimos effectus
tam iuris cōis, q. municipalis, & cū alijs uerbis mul-
tum prægantib. & plenissimis, quæ arguunt fuisse
legitimationem, & non dispensationem, argo eorū,
quæ ponit Mod. in c. per uenerabilem in 2. col. qui
filii sint legitimi, & col. 47. post Bart. Paul. Angel. &
alios, & per Petrum de Anchar. in consilio 242.
qui uolunt legitimatio-
nem dici, & esse, quando
quoad statum personæ simpliciter, & in totum quis
effici-

efficit legitimus, quibus quoad successionē, & quoad bona dicere legitimus tñ fm quid, dispensatio ve-
ro sit, qñ quoad statum personæ nō dicere effectus legitimus simpliciter, sed fm quid, uel nullo modo, sed in casu nostro quoad statum personæ factus fuit legitimus in totum, & simpliciter, quibus fortē quoad successionē, & bona posset dici legitimus, seu habilitatus solū fm quid, ergo dicitur facta in casu nro legitimatio, & non dispensatio. Quinimō & quoad statū, & quoad bona in casu nostro dñ habilitatus, & legitimatus simpliciter, & in totū, ut ex tenore legitimatiōis colligit, & ēt ex infra dicendis apparebit, & dicit Bal. in l. eā q. C. de fideic. in 7. col. q. iusticiarius intentio Papæ, & principis uolentis legitimare ad hoc, ut dicat legitimatus. ¶ Nec obstat id, q. dicit Paul. de Castro in l. adoptiuū §. patronū il. 2. ff. de ius uocan. quia illud impugnat ibi Alex. qñ legitimatio facta simpliciter ab Imperatore non porrigitur ad spiritalia, ut per gl. in c. si officia 59. dist. & nō in d. c. per venerabilem, & in c. vnico 101. dist. & tñ est propriē legitimatio, ut oēs faterentur, cuius priūm esset fm Paul. de Cast. ¶ Præterea tñ cum legitimatio fuerit facta ab eo, qui pot. ēt nō citatis filiis legitimis, & naturalibus legitimare, hoc est à principe, & à comite Palatino, qui habet pñtem legitimā dñ, etiam non citatis ijs, qui aliās de iure debebant citari, prout ex tenore priuilegij constat, iuxta quæ hñr per Bar. in d. §. & quid si tñ in vlt. col. & p. Alex. in d. consil. 87. in 2. vol. in 6. & 7. col. nam princeps pot. concedere hanc pñtem alteri legitimandi ēt in præiudiciū eorum, quibus aliquod ius esset spe acquisitum, & iam delatum, & ēt illis non citatis, ut hñr per modernis in d. c. per venerabilem in 22. col. sequitur, q. legitimatio in casu nostro ualuit ēt nō citata filia legitima, & naturali, ex quo princeps, hoc est Papa, & comes legitimauerunt ipsū filiū, non obstante q. filia foemina legitima, & naturalis non esset citata, ex quibus uerbis apparet, Papā habuisse notitiam de filia legitima, & naturali, nā per ista uerba perinde est, ac si legitimatio fuisset facta citata ipsa filia, quia parificant hi duo casus, uel q. filia fuerit citata, uel q. dictū fuerit non obstante, q. filia legitima non fuerit citata, ut uoluit D. meus Soc. in d. §. & quid si tñ in 1. q. in 3. conclusione in 1. limitatione, & ēt in 2. q. in 3. conclusione: & faciunt ea, quæ ponit Alex. in l. ex facto in 6. col. ff. de vulg. & pup. & in consil. 182. in 5. uol. col. 5. qui uoluit, q. per illā clausulam non obstante, q. filia legitima non fuerit citata, appareat, q. princeps uoluerit præiudicare ipsi filia, & uti plenitudine potestatis totaliter, q. legitimatio ualeret, ēt non citatis filiis legitimis, ut traditur per Bar. in d. §. & quid si tñ in vlt. col. & maxime, qñ ius alteri non erat iam acquisitū, quibus esset delatum, fm q. hñr per Alex. & alios in d. §. & quid si tñ in lectura, & in apostil. & per eundem in d. consil. 87. in 2. uol. & per Anto. de Butr. in d. c. per venerabilem qui fil. sint legit. ubi modernis. ibi in 21. col. cū seq. hoc tenent: si enim Papa, seu comes ex potestate libi concessa pot. inuitis alijs filiis legitimis legitimare filium spurium, ergo ēt ipsis ignorantibus, & non citatis arg. l. qui potest ff. de reg. iur. & ita tenet Alex. in consil. 188. circa finem in 5. uol. ubi uoluit, q. qñ uiuente patre fit legitimatio, alij filij legitimi, & naturales non sunt citandi, & ualet legitimatio facta, illis non citatis, dummodo de illis habita fuerit notitia, & ita ēt uoluit Paul. de Cast. in d. §. & quid si tñ, & qñ hæc est magis cōis opinio, ideo aliter non insisto. ¶ Sed maius dubium superest, in quo tota ferē difficultas huius consultationis consistit, ut in 3. an princeps, & qui habet pñtem legitimandi,

possit filium naturalium legitimare in iudiciū legitimæ debita ipsi filia legitime & naturali, adeo q. per talem legitimatiōem filia penitus excludatur à successione etiā respectu legitimæ aliās sibi debita, stante dispōne statuti excludentis filias foeminas dotatas pp filios masculos, uel saltem per talem legitimatiōem minuatur legitima debita filia ut cum ea in ipsa legitima cōcurrat ēt filius legitimatus. ¶ Itē & aliud dubiū superest, an pater possit in testō suo filio legitimato plus relinquere, q. ipsi filia legitime & si plus relinquat legitimato, utrum illud habeat pro non scripto, & accrescat ipsi filia. Dubitatur ēt, an semel legitimatus à Papa, seu comite Palatino possit iterum legitimari ad effectum, ut ipse possit se ex utraq. legitimatiōe, & ex ualidiori, seu pleniori adiuuare. ¶ Venio ad priū, & pñsuppono, q. tñ quis plures teneat, q. statutū excludens filias dotatas à successione pp filios masculos legitimos, & naturales nō habeat locū ēt in filiis legitimatis, & eos nō cōprehendat taliter, q. pp filios naturales legitimatos filia foemina dotata non excludat à successione, ut vñ de mente Anto. & Abb. in c. per venerabilem qui fil. sint legit. & Paul. de Cast. in consil. 66. super eo & c. & in consil. 22. super eo, quod primo loco, & in l. cum acutissimi C. de fideicom. Bal. in c. per tuas de maior. & obed. Roman. in l. si is, qui pro emptore de vñcap. & Alex. in consil. 60. in 2. uol. & Soc. in consil. 16. inter consilia Curt. tñ priūm est uerius, ut q. comprehendatur à statuto loquente de filiis legitimis, & naturalibus quoad exclusionem filia legitimæ, & naturalis dotatæ, ut uoluit Bal. in d. l. cum acutissimi C. de fideic. & in l. eam. q. eod. tit. & hoc ēt præsupponit D. meus Socin. in d. §. & quid si tñ in 1. q. in 3. conclusio. & in consil. 246. in antiquis, & Paul. de Cast. in l. sed si hæc §. patronum ff. de in ius voc. & in rub. C. de iur. aure. anul. & in l. si ita quis in f. ff. de leg. 2. & in consil. suo 255. videndum est primo, & in consil. 227. super primo, & in consil. 2. in 1. vol. Are. in d. l. Gallus §. si eius, & Bart. in d. l. si is, qui pro emptore, & prout latē, & benē concludit Ruin. in suo in consil. & Io. de Anan. in consil. 27. viso casu, & Alex. in consil. 2. in 1. vol. & in consil. 87. in 2. uol. Et hoc maxime dicendū est in casu nostro, in quo Papa, & comites, qui legitimauerunt ipsū filium esse uerē legitimū, prorsus cessante omni fictione, & quoad omnes plenissimos effectus tam iuris cōis, q. municipalis. & pñr uoluerunt ipsū esse legitimū quantum ad hoc, ut comprehendatur in statutis facientibus mentionem de legitimis, & naturalibus, & pñr ad exclusionem filiarum, tñ quæ pp filios masculos à successione excluduntur per statutum etiā respectu legitimæ, & eius supplementi, ut per statutum huius ciuitatis cauetur, & arg. eorum, quæ uoluit Bal. & ibi Paul. de Cast. in l. Titio centum §. Titio genero ff. de condit. & demonst. & præsupponit D. meus Soc. in d. consil. 241. 13. col. in antiq. nam ex quo statutum excludit filias foeminas à successione pp filios, vñ ēt excludere ipsas à legitima ad tradita per Alex. in d. l. Gallus §. & quid si tñ, qui in hoc impugnat Salic. in auth. nouissima C. de inoff. testa. ¶ Stante hoc præsupposito, sequitur modo ex præmissi decisio primi dubij, ut q. princeps, seu comes, qui à principe habet potestatem legitimandi eo modo, quo habent comites, qui ipsū Marthēū legitimauerunt, possit legitimare in præiudiciū successione filia, ut ipsa excludatur ēt à legitima, uel saltem eius legitima minuatur pp personam filij legitimati, & sic, quod per legitimatiōem factā de Martheo filio spurio fuerit præiudicatū filia legitimæ, & naturali quoad excludendā ipsam à legi-

timam, & eius supplemento pp dispōnem statuti excludentis filias fēminas dotatas pp masculos à successione, & à iure petendi legitimam, seu eius supplementum, vt in statuto huius ciuitatis continetur sub rub. de success. lib. cond. test. Vel saltem dicendū

37 est, t̄ q̄ cū ipse filius legitimatus sit uerē legitimus, & in nullo differat a legitimis, & naturalib. natis ex m̄rimonio, prout in dicta legitimatione continetur, & h̄ per Bar. in d. l. si is, qui p̄ emptore, & in l. si maritus §. legis Iulie de adul. sicut uerē legitimus, & natus ex m̄rimonio de iure cōi concurreret cū filia legitima, & naturali in legitima debita iure nature & illi faceret partē, arg. auth. nouissima C. de inoff. testa. cum ibi not. ita dicendū est de filio legitimato, qm̄ ipse quoad legitimā facit partem, & ipsi debetur legitima debita iure nature, legitimo, & naturali, vt h̄ per Alex. in consi. 139. in 1. uol. qui plura adducit ad propositū. Si ergo ipse uocat ad legitimam, ergo alijs facit partē respectu legitimæ: nā qui admittit ad partem, facit alijs partē, vt h̄ in l. qui quartam in fi. ff. de leg. 1. & in l. h̄mōi §. si titio, & ibi Bar. eo. rit. & per Alex. in d. §. & quid si t̄m, & per Bal. & Sal. in d. auth. nouissima, per Bar. in l. pater filium in repet. ff. de inoff. testa. & in l. qui repudiatis in pri. eo. ti. & in l. planē §. si duob. ff. de leg. 1. ¶ Præterea t̄ ex quo in legitimatione facta fuit mentio de filia, item dictum fuit, non obstante, q̄ filij legitimi non fuerint citati, constat ex his uerbis, q̄ princeps uoluit uti plenitudine p̄tatis, & p̄iudicare filiæ, ad tradita per Alex. in d. l. ex facto in 6. col. & in d. §. & quid si t̄m, & in consi. 187. in 5. uol. item ex quo facta fuit mentio de statutis Bononiensib. pater potuit filium legitimare in p̄iudicium filiæ quoad legitimā, qm̄ ipsa filia fuisset citata, vt concludit Soc. in d. §. & quid si t̄m in 1. q. in 3. conclusionē in 2. limit. nam ex quo fuit filia citata, & in legitimatione facta mentio de filia legitima, & apposta fuit c̄ta, non obstante q̄ filia & c. p̄ q̄ clam princeps uoluit uti plenitudine p̄tatis, & p̄iudicare filiæ, ac ēt facta fuit mentio de statuto Bononiensi, sequit̄, q̄ in casu isto d̄ p̄iudicium factum filiæ ēt quoad legitimam debitā iure nature, vt uoluit ibi Soc. Idem ergo dicendū, & concludendum est in casu n̄ro, ēt si filia non fuisset citata, sed in legitimatione dictum esset, non obstante q̄ filia, seu filij legitimi nō fuerint citati, t̄ q̄ hi duo casus a pari procedunt, v̄c, q̄ filij legitimi fuerint citati, uel dictum fuerit non obstante, q̄ filij legitimi non fuerint citati, & sit talis, vt est princeps, uel alius, qui ex plenitudine p̄tatis, uel ex p̄tate sibi concessa possit legitimare, legitimis non citatis, vt h̄ per Soc. in d. §. & quid si t̄m in 1. q. in 3. conclusionē in 1. lim. iunctis per eum dictis in 2. q. in 3. conclusionē, & not. per eum ibi in ult. col. & ibi ēt per Bar. in ult. col. & per Alex. ¶ Non obstat, t̄ q̄ dicit Soc. ibi in 2. q. in 3. conclusiō in 1. corollario, q̄ legitimatio facta non citata filia non nocet filiæ quoad totalem exclusionem, quia hoc pōt intelligi primo, vt totaliter non excludatur, quia saltem admittitur ad partem legitimæ sibi debite unā cum filio legitimato, sic. n. non dicitur totaliter excludi. Præterea ex quo in legitimatione dictum fuit, non obstante, q̄ filia non fuerit citata, quo casu perinde est ac si legitimatio fuisset facta filia citata, dices excludi a statuto pp filium legitimatum, quia ex quo p̄ clam non obstante princeps in legitimatione mentionem fecit de filia, constat, q̄ ipsi uoluit p̄iudicare, vt sup. & in effectu nullus negat, t̄ q̄ princeps, qui est lex uiua in terris c. proposuit de concess. pb. l. princeps ff. de legib. & in c. 1. de const. in 6. possit in totum excludere filiam legitimam, & naturalem à

successione, & legitima, uel saltem ei minuire legitimam pp filios masculos naturales legitimatos, & hoc qm̄ uoluit uti, plenitudine potestatis, & p̄iudicare filiæ: quia cum addit potestas, & uoluntas sua, solum superest ad actum ipsum deuenire. l. multū inter. C. si quis alter. uel sibi, c. cū sup. abbatia de offic. de lega. q̄ aut princeps hoc possit, constat ex iis, quæ h̄r in auth. nouissima C. de inoff. testa. & in d. l. gallus §. & quid si t̄m p̄ Bar. Alex. Soc. & alios, & in locis p̄allegat. & per Alex. in consi. 2. in 1. uol. q̄ aut uoluerit princeps, seu comes, qui habet h̄c potestatem, constat ex eo, q̄ per clausulā nō obstante fecit mentionem de filia legitima, & naturali, & de statutis Bononiensib. & uoluit remouere solēnitatem citationis vt apparet in casu n̄ro ex tenore legitimationis, & ex iis, quæ supra adducta fuerunt maxime per Soc. in d. §. & quid si t̄m in pen. col. & per Alex. ibi, & in d. l. ex facto, & in d. consi. 187. qui uolunt, q̄ filia citata potuit p̄iudicari ēt quoad legitimam: ergo idem, si non fuisset citata, sed dictum esset, non obstante q̄ dictus genitor habeat unicā filiam legitimam, & naturalem, & q̄ filij legitimi, & naturales non fuerint citati, sub quib. uerbis ultimis ḡnibus, & indefinitis Papa, qui legitimauit, uoluit in casu n̄ro notatum, & expresse comprehendere ipsam filiam, cum is sciret patrem legitimantem solum habere unicam filiam legitimam, & naturalem, & non alios filios legitimos, & naturales, vt in ipsa legitimatione continetur: t̄ nam quæ uerba generalia, & indefinita possunt in uno t̄m uerificari, & hoc fecit ipse disponens, tunc d̄ facta ex p̄iudicio non generalis, & indefinita, sed sp̄ialis, indui dua, & notatim, vt est tex. & ibi oēs in l. 2. ff. de libe. & posth. ergo & c. ¶ Præterea posito, sed non concessio, q̄ in casu n̄ro ex eo, q̄ filia non fuerit citata, non potuerit ipsi fieri p̄iudicium quoad totalem exclusionem legitimæ per Soc. in d. §. & quid si t̄m, t̄m ipse non negat, quin ex tali legitimatione poterit minui, & diminuta fuerit ipsa legitima debita filiæ pp cōcursum ipsius filij legitimati, qm̄ cum ipsi debeatur legitima, & ad eam admittatur, sicut alij filij naturales, & legitimi, vt supra dixi, & fatentur oēs, ut per Ant. de Butr. in d. ca. per uenerabilem, & ibi Mod. & per Alex. qui infinitos allegat in d. consi. 139. in 1. uol. sequitur, q̄ si filius legitimatus cōcurat cum filia, uel filijs legitimis, & naturalibus, ipsi legitimato debebitur pars legitimæ, & concurrerit unā cum filia ad ipsam legitimam d. auth. nouissima cum ibi not. & cum alijs supra alleg. Et stante hoc, uerum erit, q̄ legitimatio facta in casu n̄ro ēt non citata filia non dicitur nocere ipsi filiæ quoad totalem exclusionē legitimæ, ueluti dicit D. meus Soc. in d. §. & quid si t̄m. ¶ Non obstat id, q̄ dicit Pau. de Cast. in d. §. & quid si t̄m in 10. col. & in consi. 224. incip. dicendum est & c. quod refert, & sequitur Soc. in d. §. & quid si t̄m in 3. lim. & de quo ēt mentionem facit Alex. ibi in apost. ad Bar. & in d. consi. 187. 2. col. uol. 5. t̄ q̄ qm̄ fuit legitimatus filius facta mentione aliorum filiorum legitimorum, & naturalium, cum hoc, q̄ per talem legitimationem non fiat p̄iudicium ipsis filijs legitimis, & naturalibus ab intestato, tunc legitimatus nō poterit succedere unā cum alijs ab intestato, sed pater poterit facto testō ei relinquere, dummodo non minueret filijs legitimis, & naturalibus legitimam ipsis debitam, qm̄ primo hoc pōt intelligi, vt sup. v̄c, dummodo non minueret legitimam debitā filijs sic hoc est partem legitimæ, quæ eis deberetur, computata persona filij legitimati, qui in numero liberorum, quibus debetur legitima debita iure nature, connumeratur, vt supra.

supra: Secundo dico illud dictum procedere, quoniam legitimatio esset facta sub hac conditione, quod per eam nullum fieret iudicium alij filijs legitimis, & naturalibus ab intestato. ut ipsemet Pau. & Alex. fatent, sed in casu nro factum non fuit legitimatio sub hac clausula, & sub hac conditione, ut ex tenore legitimacionis apparet, ergo & c. & quis fuerit facta sub alia conditione, & cum alia clausula, v. c. absque praedictio uenientium ab intestato, tunc de praedictio aliorum filiorum legitimorum & c. succedentium ab intestato nulla facta fuit mentio: sed cuius aut uirtutis sit, & quid operetur illa clausula, de qua in legitimacione, absque tunc praedictio uenientium ab intestato, colligitur ex latissimè deductis per D. Carol. Rui. in suo consilio. & p. Alex. in d. consilio. 187. cum sequitur quibus colligitur, quod non operatur illud, quod ponit Pau. de Cast. in d. §. & quid si tunc, & in d. consilio. 224. ¶ Præterea illud d. Pau. de Cast. non est ualde tutum, ut inferretur ex ijs, quod refert D. Carolo. Rui. in d. consilio suo, & Alex. in d. consilio. 187. cum sequitur, nam hæc clausula absque iudicio aliorum filiorum succedentium ab intestato habet aliam interpretationem, quod quod per eam non possit minui legitima debita iure naturæ, ut per Rui. & per Soc. in consilio. 212. dum reprobat unam opinionem Fulgosij, & illud d. Pau. de Cast. non sequitur Alex. in d. consilio. 187. & si ipse Pau. sensit, quod non possit fieri iudicium legitimis, & naturalibus, quo ad diminutionem legitimæ, ut ipsis de beatorum integra legitima perinde, ac si non fuisset naturalis legitimatus, dico hoc debere intelligi, quoniam legitimatio esset facta cum clausula, quod per legitimacionem nullum deberet fieri iudicium ipsis filijs legitimis, & naturalibus ab intestato, & per quo ad legitimam et condito testis, quia legitima consideratur semper, ut portio debita ab intestato, ut hinc in d. aut. nouissima, & in d. §. & quid si tunc per scrib. ergo stante illa clausula, non poterit per legitimacionem fieri iudicium ipsis legitimis, & naturalibus, quo ad legitimam, siue succedat ab intestato, siue ex testis, non autem debet intelligi id, quod dicit Pau. de Cast. quod facta fuisset legitimatio absque illa clausula, alioquin male loqueretur per prædicta, quoniam cum legitimo debeatur legitima, sicut legitimo, & naturali, & per ipsi concurrant, ut dictum est, falsum esset dicere, quod per legitimacionem filij naturalis non diceret minui legitimam debita filijs legitimis, & naturalibus, & per hac opinio sit uerior, v. c. quod legitimatio facta est cum illa clausula absque praedictio uenientium ab intestato, dummodo de filia habita fuerit mentio, cum clausula non obstante, iudicet ipsi filia taliter, quod ipsa excludatur et a legitima sibi debita, vel saltem quantum ad hoc, ut legitima minuat, sensit, si bene eius uerba considerent, solemniter doct. Pet. de Anch. in consilio. 328. quod licet quo ad bona subiecta fideicommissi legitimatus excludatur per filiam legitimam, & naturalem, non tamen excludatur a ceteris bonis non subiectis fideicommissi, & hæc sufficiant quo ad istud dubium.

45 Capio aliud, quod vtrum præ ad cuius preces filius fuit legitimatus, possit plus relinquere legitimo in testamento suo quod filij legitime, & naturali; & non possit vtr, sed si quid plus relinquat, totum illud plus accrescat ipsi filij per textum in §. & quoniam uariè in auth. quibus modis. nat. est. l. i. & in l. cōiūm. C. de natur. lib. & ibi Bal. Itaque firmat Ang. in d. §. & quoniam, & hinc per Bal. in c. p. tuas de maio. & obe. & refert, & sequitur hoc Alex. in l. sed si hac, §. patronum. ff. de acq. hered. & ita vtr tenere Soc. in d. §. & quid si tunc in 9. col. in uersis. 3. & ult. & c. Cur. in consilio. 16. in 4. col. Rosell. in tract. de legit. in 1. col. in fin. quod ult. Alex. in l. ex facto in §. si quis rogatus in vl. col. ff. ad Treb. l. in l. i. C. quoniam non per partes in 16. col.

Soc. in consilio. 41. in 5. col. & prædicta procedunt in quocunque legitimo et per rescriptum, p. Bal. in d. c. per tuas, & per Fran. de Crema in suo nota. 52. vñ cum non potuerit plus relinquere legitimo, quod legitimo, & naturali, sequitur, quod si illi plus fuerit relicti, illud plus in totum accrescere debet filia legitimæ, & naturali. per textum in l. hac edictali. C. de secū. nup. & ibi Bal. ¶ Quibus tamen non obstantibus, solum puto uerius esse, quod filio legitimo per rescriptum in forma amplissima, & prout dictum fuit super, iuxta tenorem legitimacionis factæ per pontificem, & per alios comites, in casu nro pater potuit plus relinquere, quod filia legitime, & naturali; quoniam cum legitimatus sit uere legitimus, & in eo cesset omnis fictio, atque in nihilo differat a legitimo nato ex legitimo matrimonio quo ad omnes effectus iuris cōis, & municipalis, & legitimatio fuerit facta ante prejudicandum filie, ut supra dictum fuit, & legitimatus fuerit filius, ut comprehendat et in statutis loquentibus de filijs legitimis, & naturalibus, & per sit talis, per quem excludat, & excludi possit filia foemina totaliter et a legitima, stante dispoñe statuti, quo excluduntur foeminae per filios masculos, uel saltem quod per talem legitimacionem possit minui legitima debita ipsi filia, ut super. Pau. conclusum fuit, sequitur quod pater poterit plus filio legitimo relinquere, quod filia legitimæ, & naturali, cum ea non sit talis, cui pater de iure debuerit aliquid relinquere ultra dotem datam, ut ex dispoñe statuti Bononiæ cautum reperit, & isto casu non potest habere locum dispoñ d. §. & quoniam uariè, quia ille text. procedit de iure cōis, in casu autem nro attendi debet dispoñ statuti excludentis filias per masculos, quod habet locum et in legitimis, ut supra, & hoc præsertim in casu, de quo agitur, dicendum est, quia in legitimacione fuit derogatum omnibus legibus, & constitutionibus imperialibus, & per illi textui in d. §. & quoniam uariè. ¶ Adde, quod et cum d. Marthæus filius spurius fuerit a Papa, qui est super. omem legem positum, legitimatus, sequitur, quod talis legitimatio legem, seu interpretationem non recipiat a lege ciuili, & per nec a dispositione d. §. & quoniam uariè, nam papa non dicitur subiectus legibus imperialibus, nec ille dant formam actibus, factis, & gestis a papa per ea, quod super. dixi in prin. post Alex. in d. consilio. 187. & post Pet. de Anch. in d. suo consilio. 337. circa fin. Præterea aduertendum est, quod ut est de mente D. Ant. in d. c. per venerabilem qui filii sint legitimi, quod alia est legitimatio collatiua, alia dispensatiua, alia reconstitutiua, seu reintegratiua, nam per legitimacionem collatiuam, seu dispensatiuam, per quam non disponitur in matrimonio, nec quis restituitur natalibus, nec primæque naturæ quis non efficitur uere legitimus, nec talis, qui comprehendatur a statutis facientibus mentionem de filijs legitimis, & naturalibus, & maxime in statuto excludente filias foeminas per filios masculos, ut uoluit Ant. de But. in d. c. per venerabilem, & ita intelligantur illi, qui tenent, quod legitimatus non comprehenditur in statutis loquentibus de filijs legitimis, & naturalibus, & in casu isto posset forte procedere opinio illorum, qui tenent, quod pater non possit plus relinquere filio legitimo, quod filia legitimæ, & naturali, per textum in d. §. & quoniam uariè, quoniam cum talis legitimatus non comprehendatur in statutis, & per non comprehendatur in statuto excludente filias foeminas per filios masculos, sequitur, quod in tali legitimo seruari debeat dispoñ iuris cōis, & per d. §. & quoniam, & d. l. communium. C. de nat. libe. cum similibus.

48 super. alleg. Legitimatio reconstitutiua est duplex, alia plenissima, alia plena: Plenissima est illa, quæ fit ex uerbis legis cōis, per quam quis restituitur primæque naturæ, & efficitur uere legitimus, omni prorsus fictio

ne cessante, & quo ad oēs plenissimos effectus tam iuris cōis, q̄ municipalis, & per q̄ disponitur in matrimonio, & tunc per talem legitimatōem, & restitutiuam quis efficitur uerē, & propriē legitimus, & comprehenditur in statutis loquentib. de filiis legitimis, & naturalib. & p̄r sub statuto excludente filias fœminas pp̄ masculos, vt expressē, & in terminis uoluit Ant. de But. in d. c. per uenerabilem; ex quib. infero, q̄ taliter legitimato poterit plus relinqui, q̄ filia legitimā, & naturali. Quinimmo ipsa filia debeat esse contenta dote data à patre, & si illa esset minus legitima per ea, quā uoluit Dec. in cōf. 26. in 2. col. nec poterit agere ad supplementum legitimā, nec dicere, q̄ plus fuerit relictum filio legitimato, cum ipsa ab eo excludatur mediante dispōne statuti, de quo sup. Restitutiuā plena est illa, quā fit ex uirib. rescripti, per quam quis restituitur primæ nature, & efficitur uerē legitimus & c. sed r̄ non comprehenditur a statuto in materia stricta fm̄ D. Ant. qm̄ statuta loquētia de filio legitimo, in materia stricta debent intelligi de eo, qui est filius fm̄ dispōnem iuris cōis, & non iuris municipalis, per D. Anto. in d. c. per uenerabilem: Ang. uerō disputādo tenuit d̄rium, vt attestatur ipsemet D. Anto. q̄ imō talis comprehendatur in statutis & c. & ita tenet Bal. in d. l. eam q̄, & in d. l. cum acutissimi. Et tenendo hanc opinionem, q̄ puto ueriores, q̄ quid dixerit Ant. qui motus fuit rōnib. satis friuolis, vt dicit ad propositum Alex. in l. adoptiuum. §. patronum il. 2. ff. de in ius uoc. idem dicendum est, q̄ supra proximē dixi restitutiuā plenissimā, & hoc, qm̄ facta fuisset non in forma cōis, sed per uerba pregnātia, & latissimā, & in forma amplissimā, q̄ quo ad effectum dici pōt restitutiuā plenissimā, cum per eā quis restituitur primæ nature, & efficitur uerē legitimus, omni prorsus f̄ctione cessante, & quo ad plenissimos effectus tam iuris cōis, q̄ municipalis, perinde ac si de uero, & legitimo matrimonio natus esset, & sic disponendo quodammodo in matrimonio: quā legitimatio quo ad effectum nihil penitus differt à restitutiuā plenissimā, cum taliter legitimatus comprehendat in statuto & c. & nihil differat a nato ex legitimo matrimonio, vt in casu nostro ex tenore legitimatōis appareat, & probatur in §. reliqui, & in §. illud quib. mo. nat. effi. sui, ergo quā rōne legitimatus per legitimatōem restitutiuā plenissimā factam ex uirib. legis cōis excludit in totum filiam a successione, & pater pōt plus sibi relinquere, q̄ filie, stante dispōne statuti, de quo supra, eadem rōne, qm̄ fuisset legitimatus per legitimatōem restitutiuā plenissimā, quā fit ex uirib. rescripti in amplissima forma ex identitate rōnis arg. l. a Tit. ff. de uerb. obl. l. illud. ff. ad l. aquil. Preterea f̄ filij, qui efficiuntur legitimi per rescriptum principis, restituendo eos primæ nature, & c. nihil uenit differūt a legitimis, vt in §. illud in auth. quib. mo. nat. effi. sui, & uerē, ac propriē efficiuntur legitimi, perinde ac si nati essent ex legitimo matrimonio, vt ibi, & per doct. in d. c. per uenerabilem, & Alex. in cōf. 87. in 2. uolu. & in cōf. 2. in 1. uol.

† Sed si quis plures habeat legitimos, & naturales filios ex matrimonio natos, vni plus pōt relinquere, q̄ alteri, dummodo ille, cui minus relinquitur, nō fraudetur sua parte legitimæ debitæ iure nature, vt in §. aliud quoq; capitulum in auth. vt cum de appell. cogn. auth. nouissima, & ibi per totum. C. de inoffi. test. & h̄r in c. Rayn. de testa. ergo idem dicendum est de ipsis filiis legitimis per rescriptum, vt ipsis plus possit relinquere, q̄ filiis legitimis, & naturalibus, alioquin uerum non esset, ipsos nihil differre a

legitimis. ¶ Accedat his, q̄ si pater plus pōt extra neo relinquere, q̄ filio legitimo, & naturali, dummodo ipse filius non fraudetur sua legitima, quanto magis poterit plus relinquere filio legitimato per rescriptum, cui magis debetur hereditas, & successio paterna, q̄ extraneo? Quia ipsi legitimato debet legitima debita iure nature, quā non debetur extraneo, vt sup. dixi. Itē f̄ si fuerit prateritus in testamento, rumpit testm̄, & sibi debentur iura suaratis, vt h̄r per Alex. in l. ex facto ff. de uul. & pup. & per Ant. Abb. & alios maxime Mod. in d. c. per uenerabilem, & in d. §. & quid si tm̄, & in §. illud in auth. quib. mo. nat. effi. sui, & per Alex. in rub. ff. de libe. & posth. post Sal. in auth. item si quis. C. de natu. libe. ¶ Non obstat tex. in d. §. & qm̄ uariē, f̄ quia nō procedit stante dispōne statuti, quod excludit filias a legitima, & ab eius supplemento et pp̄ filium mascululum legitimatum, qui comprehenditur in statuto h̄mōi tam ex dispōne iuris cōis, vt sup. dictum fuit, q̄ ex tenore legitimatōis. Preterea intelligo illum textum respectu legitime, uerē, q̄ plus de legitima non pōt pater relinquere legitimato, q̄ filie legitimæ, & naturali, & sic q̄ per legitimatōem non pōt pater praeiudicare ipsi filie, vt minorē partem habeat filia, q̄ filius legitimatus, vt est de mente gl. in d. §. & qm̄, quā dicit, q̄ legitimato non pōt plus relinqui, q̄ fuerit relictū vni ex filiis legitimis, & naturalibus, cui minus fuit relictum, dummodo illi non fuerit relictum minus legitima debita iure nature, & sic vt gl. intelligere illum tex. respectu legitimæ debitæ iure nature, & non respectu aliorū bonorū, sed in casu nro filia legitimæ, & naturali fuit a patre relictum tm̄, q̄ est ultra partem legitimæ sibi debitæ, ergo & c. Preterea r̄deo. q̄ text. in d. §. & qm̄ uariē loquitur in legitimo per oblationem curiæ, quā legitimatio d̄r collatiua, & nō in legitimo per rescriptum in amplissima forma, quæ legitimatio d̄r restitutiuā, vt sup. & f̄ legitimatio facta per oblationem curiæ in multis differt ab illa, q̄ fit per rescriptam, & est minoris uirtutis, & efficacior, q̄ sit ea, quā fit per rescriptū, ut h̄r p̄ Bar. in l. cōium per illum tex. in prin. C. de natu. lib. iuncto. §. filium, in auth. quib. mo. nat. effi. sui, & per Car. Alex. in d. c. per uenerabilem in 87. col. & per Alex. post Bar. in d. l. ex facto de uul. & pup. & ita illum tex. in d. §. & qm̄ intelligit Azo. in summa in auth. quib. mo. nat. effi. sui in §. in successione, qui dicit, q̄ oēs legitimati, prater q̄ legitimatus per oblationem curiæ, succedūt per oīa vt legitimi, legitimatus uerō per oblationem curiæ succedit, vt h̄r in d. §. & qm̄: ex cuius dictis clare inferitur, q̄ quis legitimato per oblationem curiæ non possit plus relinqui, tm̄ legitimato per rescriptum sic, quia talis per oīa succedit ut legitimus; sed legitimus & naturalis succedere pōt hoc mō, quia plus, & minus pōt uni ex eis relinqui, q̄ ceteris, vt clarum est, ergo idem est dicendū de legitimato per rescriptum, & aliter, q̄ per oblationem curiæ: Hoc mō ēt illum tex. in d. §. & qm̄, q̄ loquatur, prout loquitur expressē in legitimo per oblationem curiæ, intelligunt Bar. & Sal. in d. l. cōmunium, & Aret. in d. §. & quid si tm̄, & ita ēt intelligo d. doct. sup. allegatorum dicentium, legitimato non possit plus relinqui, q̄ filia legitimæ, & naturali, vt fuit Fran. de Crema, quia debent intelligi de legitimato per oblationem curiæ, & sic quoq; illi tex. in d. §. & qm̄ intelligit Bal. in d. c. per tuas de maioritat. & obed. qui ultimo loco dicit eum text. sic debere intelligi, & restringi, & p̄r hanc opinionem ultimo loco per eum positam v̄r approbare argo gl. in l. filium. ff. ad Treb. eodem mō similiter illum intel.

Intelligunt Ang. in consi. 17. & Alex. in l. necessarijs in ult. col. ff. de acquir. hered. si recte eius uerba inspicantur, & Arc. in d. §. & quid si tm in pen. col. & est magis cōis opinio, q. in hoc sit dñia inter legitimatos per oblationem curiæ, & alios legitimatos, & rōnem diuersitatis ponit Alex. in d.l. necessarijs. Responderi ēt pōt aliter illi textui, vt est de mente Alex. in d. §. & quid si tm in apostilla magna circa medium, q. id, q. dñ per doct. per tex. in d. §. & qm, procedit in legitimatis ēt per rescriptum, qñ in priuilegio dictum, & expressum fuisse, dummo per legitimatōnem faciendam non fiat pñiudiciū filijs legitimis, & naturalibus, quin & ipsi æquis portionib. unā eum legitimandis succedat &c. vt uoluit Bal. in consilijs suis, quæ ibi allegat Alex. Sed in casu nro in priuilegio ita non fuit dictum, nec exprefsum, ergo tex. in d. §. & qm non habebat locum in casu nro, ex quib. cessat illatio, de qua supra, dñ dicebatur, q. si plus fuisset relictum, id totum accrescebat filia legitimæ, & naturali, qm si plus de iure pōt relinqui legitimo in casu nro, q. filia legitimæ, & naturali, cessat illatio, de qua supra, nec text. in d. §. & qm dicit, q. illud plus accrescat filia legitimæ: Nec est uerum, q. Alex. in l. necessarijs ff. de acq. her. uelit rñum, vc3, q. hoc sit in quolibet legitimo ēt per rescriptum, q. sibi plus non possit relinqui: quinimmo ipse dicit, q. Bal. in d. c. per tuas sentit, q. tex. in d. §. & qm procedit in legitimo per oblationem curiæ, & Alex. in l. adoptiuum §. patronum il 2. ff. de in ius uocando rñum non tenet, si bene considerentur eius uerba, nam principalis qd, & principale dubium, de quo ipse querit, est, an legitimatus per rescriptum cum clausula, q. possit tm succedere ex testō, comprehendatur in statuto, q. excludit filias feminas pp filios masculos legitimatos, & naturales, in tm q. si filia fuerit relictum minus legitima, ipsa excludatur pp legitimatum, et tandem concludit, q. statutum uerificatur in tali legitimo, & q. ab eo filia excludit, quis, ut ipse refert, Pau. de Cast. ibi teneat rñum: subdit quippe, q. tenendo opinionem Pau. de Cast. possit responderi rñib. adductis rñum pro filio legitimo, tenendo vnum, q. posuit Bal. in d. c. per tuas per tex. in d. §. & qm uarie, de quo supra; vnde Alex. illud d. Bal. refert uolēdo saluare Pau. de Cast. quem tm prius impugnauit. ¶ Præterea, vt dixi, Bal. in d. c. per tuas illud dictum, quod refert Alex. non approbat, nec illud firmat, sed dicit, q. tex. in d. §. & qm non habet locū in quolibet legitimo ēt per rescriptum, sed in legitimo per oblationem curiæ, & ista est uera, & magis cōis opinio, quicquid dicant tenentes rñam, quorum dicta posunt, & debent intelligi in legitimo per oblationem curiæ, & non per rescriptum restituendo legitimatum primæ ueræ naturæ, & in amplissima forma, ¶ nam vt inquit Bald. in l. hac edictali in 2. col. C. de secun. nup. filij debent esse æquales in lucro legis, vt puta ab intestato, vel in portione, q. ipsius necessario debetur à lege, vt est legitima, sed necessario non debent esse æquales in prouidentia testatoris, nā licitum est patri facere filios inæquales, dummo non minuat eorum legitima, quia si sint plures, unusquisque proportionabiliter admittitur ad partem legitimæ, vt in d. auth. nouissima, & pñr ēt filius legitimatus, cui debetur legitima debita iure naturæ, sicut legitimis, & naturalibus, & ita ēt pōt intelligi tex. in d. §. & qm uarie. ¶ Venio ad vltimum dubium, q. an semel legitimatus à Papa possit iterum legitimari ab inferiore, vt à comite palatino ad effectum, vt legitimatus possit se ex utraq. legitimatōne, vel saltem ex pleniori adiuuare, &

quamuis hunc articulum satis bene tetigerit D. Carolus Ruy. adeo q. uix locus sit additioni, tm hæc pauca ego quoq. dicere uolui, & vñ, q. quis iterum non possit legitimari ab inferiore in primis per ea, quæ latè super hoc articulo posuit D. meus Soc. in d. l. Gallus §. & quid si tm in 4. lim. qui in fortioribus terminis loquitur, vc3, qñ esset princeps, hoc est Papa, qui uellet relegitimare, & per ea, quæ ēt adducit idem Soc. in consi. 246. in antiquis, qui per plura cōcludit legitimatōnem filij non posse de iure reiterari, & maxime qñ semel legitimatus à principe uellet iterum legitimari ab inferiore, vt à comite; qm inferior non apponit manum in iis, quæ facta fuerunt à superiore, & inferior nō corrigit facta à principe, & superiore, c. cum uenissent de iudic. c. vt nostrum de appell. c. inferior 21. dist. c. cum inferior de maior. cum sim. & ita tenent Soc. in d. consi. 246. & Curt. in consi. 17. quod fuit consi. Do. Vincentij Paleotti, ubi plura pro corroboratōne huius adducuntur: & quamuis alter ex comitibus, qui relegitimauit, habeat pñatem iterum legitimandi semel legitimatos, tm debet intelligi de legitimo semel, & prius ab ipso met, uel a pari, uel inferiori, sed nō a Papa, uel superiori, qm ubi princeps, & superior apposit manum, inferior non debet, nec pōt se intromittere d. c. vt nrm, & d. c. cum uenissent. Cōtrariam opinionem, q. puto magis cōem, plures maxime auctoritatis sequuti fuerunt, vc3, q. semel legitimatus possit iterum relegitimari ad effectum, vt ex utraq. uel ex pleniori legitimatus possit se adiuuare, inter quos est Bald. in consi. 131. in 3. li. Pau. de Cast. consi. 226. inc. in Christi nomine amen, viso testō, D. Card. Alex. in d. c. per uenerabilem in 47. col. & Dec. in consi. 55. qui concludit, ¶ q. qñ quis non fuisset legitimatus in plenissima forma per legitimatōnem restitutiua, sed secum tm fuisset dispēsatum, uel fuisset facta legitimatio collatiua, quæ censetur potius quedam dispēsatio, q. legitimatio propriæ, vt hñ per Antonium, & alios in d. c. per uenerabilem uersi nunc ultimo, & per Pul. de Cast. in l. pactum, q. dotali in fi. C. de collat. & in l. adoptiuū §. patronum il 2. ff. de in ius uoc. Petr. de Ancha in consi. 242. ex tenore, & in consi. 428. q. tunc non pōt postea iterum legitimari ēt in plenior forma, nisi de prima dispensatione fieret mentio, quia legitimatio subsequens esset subreptitia, & ita propriè loquitur Soc. in d. §. & quid si tm in 4. lim. & ita possunt intelligi dicta, & consilia eorum, qui tenent, q. legitimatio non pōt reiterari: aut uero quis semel fuit legitimatus in forma amplissima, & sic dñ facta legitimatio restitutiua, per quam quis restituit primæ ueræ naturæ, perinde ac si natus esset ex uero, & legitimo mñimonio, put in casu nro ipse Mattheus fuit a Papa legitimatus, & tunc sub eadem forma amplissima per legitimatōnem restitutiua pōt relegitimari, absq. q. de prima legitimatōne facta fuerit mentio, quia cum priuilegia sint conformia, & similiter legitimatōnes sint æqualiter plenæ, tñc non est opus, q. in secunda de prima habeat cōmemoratio, vt declarat Abb. post Inn. & alios in c. ueniens de pñscrip. & ita residet, & affirmat subtilis doct. D. Philip. Dec. in d. consi. 55. Nec Soc. in d. §. & quid si tm, negat, q. semel legitimatus possit relegitimari, sed solum ipse dicit, q. secunda legitimatio non ualet tanq. subreptitia, si de prima non facit mentionem, ēt si secunda fieret a principe, quod tm est intelligendū, vt sup. dictū fuit, & in casu nro cū in sequentib. legitimatōnib. de prima facta fuerit mentio, sequitur, q. nō solū prima, sed ēt sequentes in se valent. ¶ Sed prædictis multum aduersatur illud

lud. de quo sup. facta est mēto, vtz, q̄ prædicta oīa possent pcedere, si sequentes legitimationes ab eo dem, uel a pari, uel a superiori procederent, secus si primo princeps, & Papa legitimasset, seu dispēsal set, & inferior postea uellet relegitimare, & se intro mittere circa ea, quæ fecit superior, qm̄ non posset per prædicta, & hic est propriè casus noster, nā Pa- pa primo legitimauit satis in amplissima forma, q̄ legitimatio quis per se sufficeret, vt arbitror, absq; q̄ denuo, & iterum facta fuissent aliæ legitimatio- nes per ea, q̄ satis plenè circa hoc ultra D. Car. Ruy, supra deduxi, tñ ad abundantiorē cautelam iterū peritum fuit ipsum Matthæum per alios inferiores hoc est per comites relegitimari, prout ex literis le- gitimationum apparet, unde uidebatur, q̄ hæ legi- timationes factæ ab inferiorib. nō ualerent, & quis rectè sanè D. Carolus conetur tollere istud obiectū dicendo, t̄ q̄ ex cā iusta, & superuenienti inferior pōt se intromittere circa, q̄ fecit, & ordinauit supe- rior, et tollendo, & corrigendo, & triando, sed nō absq; iusta cā, vt est optimus tex. in l. si hoīem, & ibi Bar. ff. mand. & per Bar. in l. ambitiosa ff. de decre. ab ord. faci. cum sim. not. per Alex. in apostill. ad Bar. in d. l. si hoīem, qm̄ eadem rō, quæ potuisset mouere su- periorē, debuit et mouere inferiorē, qui a su- periore habet mandatum, & p̄tatem d. l. si hoīem, & est bonus tex. in c. super literis in fin. uerb. de referi- ptis, tñ subiungo et. q̄ inferior non pōt se intromit- tere circa ea, quæ superior ordinauit, & super quib. se intromisit, vtz tollendo, & corrigendo, seu trian- do, argō c. cum inferior de maior. & obed. & in d. c. inferior 21. dist. uel ea, quæ sunt dubia, & ambigua interpretando, & declarando, qm̄ eius est tollere, & interpretari, cuius est condere, vt in d. c. cum uenif- sent cum gl. de iud. sed addiuuando, & addendo in- ferior pōt accumulare, & se intromittere circa ea, quæ fecit superior, vt uoluit not. D. Card. in cle. ne Romani de elect. in 2. q. iunctis not. per cum in 3. q. qui concludit inferiorē legem superioris, sed illi be- ne addere, & illā adiuuare, & sufficiat allegare tex. cum ibi not. in c. cum teneamur de appellat. Item inferior pōt se intromittere declarando, & deter- minando circa ea, quæ sunt in se clara, & certa, vt est gl. in d. c. cum uenissent: sed in casu nro legitima- tiones subsequentes factæ fuerunt accumulando iura iurib. & non corrigendo, & non triando pri- mæ legitimatiōi papali, sed illi addendo, vt clarè colligitur ex uerbis ipsarum, ergo & c. Ex quib. con- cludo legitimatiōem potuisse reiterari, nedū se- mel, sed et sæpius ad effectum, ut ex oib. legitima- tiōibus, uel saltem ex pleniori ipse Matthæus legi- timatus possit se adiuuare: & sic ex oib. p̄missis concludendum est ipsum Matthæum fore rectè, & ritè legitimatum, & p̄r ipsum debere immitti, & immissum manuteneri in possessione bonorū hære- ditariarum ex beneficio l. si. C. de edi. diui. adr. toll. sicuti alias dicebā sup. in consi. 57. hoc eo. uol. L. D.

S Y M M A R I U M.

- 1 Legitimi ab habente potestatem dicuntur verè, & propriè legitimati ad oīa, quæ habent filij verè legitimi, & naturales.
- 2 Et dicuntur verè, & propriè filij legitimi, & naturales.
- 3 Et comprehenduntur sub statuto faciente mentionem de filijs le- gitimis, & naturalibus.
- 4 Et excludente filias legitimas, & naturales ex legitimo matris monio natas a successione paterna etiam quoad legitimam, si fuerit a patre congruè dotata.
- 5 Princeps, & ab eo potestatem habens potest expressè legiti- mare ad præiudiciū filiarum feminarum.

- 6 Filium spurium non posse legitimari ad præiudiciū legitima- debita filia legitimæ, & naturalis, nisi ipsa filia citata, quæ modo procedat.
- 7 Legitima non in totum auferri, sed bene minui potest.
- 8 Legitima quantitas est de iure positio.

E P I T O M E.

Filium legitimatum dici uerè, & propriè legiti- mum, & naturalem, & comprehendi sub sta- tuto faciente mentionem de filijs legitimis, & na- turalibus, etiam excludentis filias feminas, & ad illa- rum, ac legitimæ eis debita præiudiciū, propter statutum excludens filias feminas a successione pa- trerna ob filios masculos, dummodo fuerint a patre congruè dotatæ, ostenditur.

C O N S I L I U M C L X X I I I.

M I S I S, ac diligenter consideratis amplifi- mis facultatib. Illustribus Comitibus de Campegio tam ab Imperiali culmine, q̄ a sancta sede apostolica concessis, inspectisq; uerbis præsentis legitimatiōis ad petitiōem M. D. Ioan- nis Baptiste Butrigari de Hercule, & Ioanne Galea- tio eius filius in amplissima forma factæ, uenio in finem clarissimorum. DD. consulentium, q̄ t̄ dicti Hercules, & Ioānes Galeatius uerè, & propriè di- cantur legitimati, non aut simpliciter dispensati, cum fuerint legitimati simpliciter, & ad oīa, quæ habent filij uerè legitimi, & naturales et ex legiti- mo matrimonio nati a not. per Dec. in consi. 76. in fin. & in consi. 25. & per Paul. de Cast. Alex. & alios in l. sed si hac. §. patrōnū. ff. de in ius uoc. & per Anch. in consi. 228. & per Soc. in consi. 246. col. 4. uol. 2. & p̄r t̄ hi uerè, & propriè dicuntur filij legitimi, & na- turalis, nihilque penitus a filijs natis ex legitimo matrim. differunt. §. si quis ergo in auth. quib. mod. natur. eff. legi. & in §. illud, & in §. reliqui in auth. quib. mod. nat. eff. sui, & est cōis opinio, quam sem- per sequutus fuit Bar. in l. si is, qui pro emptor. ff. de usufr. Alex. in consi. 2. lib. 2. ubi latè, & Soc. in consi. 216. lib. 2. Quo fit, ut t̄mōi filij, ut supra, legitimati comprehendantur sub statuto faciente mentionē de filijs legitimis, & naturalibus, quia uerè, & propriè dicuntur filij legitimi, & naturales, iunctis iis, quæ habentur per Bar. in l. 3. §. hæc uerba. ff. de neg. gestis, & in l. liberorum. ff. de uerb. sign. ea. in nra de- min. & dam. dat. ubi in statutis uerba sunt propriè intelligenda. t̄ Hi igitur filij, vt sup. legitimari exclu- dent filias legitimas, & naturales ex legitimo matri- monio natas a successione paterna in totum, ac et quoad legitimam ipsi debita uirtute statuti exclu- dent filias feminas a successione paterna pp filios masculos, dummodo dictæ filia fuerint a patre con- gruentè dotatæ, & maxime quia fuerunt expressè legitimati, vt comprehendantur sub statuto loquē- te de filijs legitimis, & naturalib. et ad præiudiciū filiarum feminarum, t̄ quo casu princeps, & ab eo p̄tatem habens sic pōt legitimare, qm̄ hoc expressè uoluit, vt declarat Soc. in l. Gallus. §. & quid sit t̄m col. 7. circa tertiam conclusionem in 1. & 2. limita- tione. ff. de libe. & posth. Nec aduersatur, t̄ q̄ filius possit spurius nō possit legitimari ad præiudiciū legitimæ debita filia legitimæ, & naturali, nisi ipsa filia citata, vt uoluit Soc. in d. §. & quid si t̄m col. pe. ibi. 3. & ult. conclusio p. not. a Bal. in c. p. tuas de ma- io. & obe. quia dictum illud uerū esse posset, qm̄ D. legitimās uoluisset legitimare nō citata filia femi- na, sed in hoc casu D. comes potuit & uoluit legiti- mare